

at naar der ikke var nogen som helst Regel for udenlandske Livsforsikringsselskabers Virksomhed i Modsætning til de indenlandske, vilde allerede af den Grund Befolkningen ikke være tilbøjelig til at tegne Forsikring i dem. I dette Lovforslag er man imidlertid ikke gaaet saa vidt, men har foreslaaet de Bestemmelser, som man har ment vare gennemførlige, for at der dog ogsaa her skulde være nogen Betyggelse og navnlig en Adgang for alle interesserede til at kunne gøre sig bekendt med de paagældende Selskabers Forhold, for saa vidt man kan finde ud af dem gennem deres Love, Betingelser, Regnskaber og øvrige Publikationer.

Naar man nu altsaa ved Gennemførelsen af dette Lovforslag sætter de danske private Livsforsikringsselskaber under en skarp Kontrol, vil det formentlig ikke findes ubilligt, og i alt Fald stemmende med et Løfte, som blev afgivet af den højtærede Finansminister ved sidste Forhandling om denne Sag, at man søger at tilvejebringe en Ligestilling mellem disse private Livsforsikringsselskaber og Statsanstalten paa de Punkter, hvor den sidstnævnte bortset fra Statsgarantien nyder Begunstigelser. Disse Punkter ere i Henseende til Stempelfrihed og Fritagelse for Arrest, Beslag og Eksekution samt lettere Betingelser i Henseende til Mortifikation af Forsikringsdokumenter. Det har forekommet Regeringen, at naar man vil lægge de Byrder, som Lovforslaget utvivlsomt maa siges at paalægge, paa de danske private Selskaber, vil der være nogen Anledning til at gøre disse i Modsætning til de udenlandske den Indrømmelse, at de faa disse Begunstigelser i Lighed med, hvad der er Tilfældet med Statsanstalten. — I øvrigt mener jeg at kunne tillade mig at henvise til Lovforslagets Bestemmelser og til de Bemærkninger, som ledsagede det fra Regeringens Side.

Til Slutning vil jeg endnu kun udtale nogle faa Ord. Jeg vil først betone, at Udarbejdelsen af dette meget omfattende og vanskelige Lovforslag ikke har kunnet ske af mig alene. Jeg har dertil benyttet sagkyndig Assistance, som godhedsfuldt tilbød sig i den Henseende, og jeg vil have Lov til at nævne Direktøren for Københavns Brandforsikring, C. A. Iversen, tidligere ansat i Statsanstalten, fremdeles cand. jur. Munthe Brun, ansat i Statsanstalten for Livsforsikring, og Beregner A. C. V. Petersen, hvilke tre Herrer jo have en meget betydelig teoretisk og praktisk Indsigt paa Livsforsikringsområdet. Paa

samme Tid, som jeg nævner dem som mine Medarbejdere, antager jeg ogsaa, at der derigennem kunde være noget mere Haab for mig i Retning af, at der er tilvejebragt et virkelig solidt Grundlag for et videre Lovgivningsarbejde. Men ogsaa de danske private Livsforsikringsselskaber have haft Sagen til Drøftelse, jeg har haft Møde med dem, og vi have vedtaget forskellige Bestemmelser, som vare bleve foreslaaede af denne unge Forening af danske Livs-assurandører. At der ikke har været Enstemmighed og navnlig ikke fuld Enstemmighed i principiel Henseende, behøver jeg næppe at gøre det høje Ting opmærksom paa. Hvor er der Enstemmighed? I saadanne vigtigere Spørgsmaal er der jo overhovedet ingen. Sine Enstemmighed til Stede, men den Enstemmighed har der dog paa dette Omraade været, nemlig Enstemmighed om, at det ikke gik an i Længden at blive staaende ved den nu herskende Tilstand paa dette Omraade. I den Henseende har der altsaa ikke været nogen Meningsforskel om, at det ikke gik an at lade Livsforsikringsvirksomheden foregaa videre uden Indgriben fra Lovgivningsmagtens Side. Jeg ventet mig altsaa ikke andet end, hvad der er blevet alle til Del, som have fremsat Lovforslag paa dette og lignende Omraader, en stærk Kritik, men jeg frygter den ikke; ikke fordi jeg paa nogen Maade anser Forslaget for ikke at egne sig til at blive stærkt kritiseret, men fordi vi jo alle maa ønske at faa det bedst mulige Resultat ud deraf, og det er mig bekendt, at der særlig i denne Forsamling er en ikke ringe Grad af Sagskundskab til Stede paa Livsforsikringens Omraade. Kun vil jeg endnu gøre den Bemærkning, at ihvorvel det maa siges, at Livsforsikringsselskaberne ville have en betydelig Fordel af en Lovgivning paa dette Omraade, idet jo de solide og gode Livsforsikringsselskaber ville føle sig betryggede mod den usolide og slette Konkurrence og ville have en stor Tilfredsstillelse ved, at Tilliden til Livsforsikringsinstitutionen i det hele vokser og breder sig i Befolkningen, hvad den utvivlsomt vil gøre, naar Virksomheden er ordnet gennem Lovgivningsmagten, saa er der dog Punkter, paa hvilke Livsforsikringsselskabernes Interesse ikke kunne siges at falde sammen med det forsikrende Publikums Interesse, og hvis disse Punkter maatte blive fremdragne, vil jeg bede det høje Ting overveje, hvorvidt og i hvilket Omfang, der skal tages Hensyn til Livsforsikringsselskabernes Stilling. Det er alligevel til syvende